

2/10/90 7-6

Interview met B.H. Norden, Hoekendaalseweg 3, Vorden (geboren 2 mei 1917), in 1940 dpl sld bij 3e sectie van 1-III-8 R.I. Afgenomen door P.H. Kamphuis en H. Amersfoort, Sectie Militaire Geschiedenis LAS, in Vorden op 19 april 1990.

Ik ben in 1936 voor mijn nummer opgekomen in de Willemskazerne te Arnhem en ben in augustus 1939 bij de algemene mobilisatie weer onder de wapenen gekomen, zonder tussentijdse herhalingsoefeningen. We werden ingekwartierd in een schoolgebouw in Wageningen en gingen vandaar elke dag naar de voorpostenstrook om daar aan de stelling te werken. Dat was lastig in de vette klei. Later is er zand aangevoerd. Uit mijn groep herinner ik mij sergeant-majoor Blom, korporaal Rasink en de soldaten Riggeling, Migchelbrink, Nagelhout, Van der Linden, Sprukelhorst en Albers. Sergeant Meijerink moet pas later, ergens in het voorjaar, bij ons gekomen zijn.

In de middag van 11 mei stond ik, tijdens de slotfase van het gevecht in de buurt van de uitgang en het mitrailleurnest op ongeveer de vierde plaats, gezien vanaf de uitgang. Blom stond helemaal aan het andere eind van de loopgraaf. Hij deelde ook de handgranaten uit die wij gooiden toen de Duitsers ten slotte vlak bij de stelling kwamen. Van een echte overgave is geen sprake geweest. De Duitsers sprongen bij Blom in de buurt gewoon op en in de stelling en toen was het afgelopen. Terwijl het schieten nog doorging werden we naar buiten gedreven door de uitgang. Riggeling was erg opgewonden en gilte van angst. Als eersten kwamen Migchelbrink en Riggeling buiten de stelling. Volgens mij hadden ze op dat moment hun wapen nog in de hand. Eenmaal buiten de stelling werden ze neergeschoten. Of Albers ook een schotwond kreeg weet ik niet. Volgens mij had hij al in de stelling een verwonding opgelopen door een granaatscherf.

Een Duits officier heeft uiteindelijk door in de lucht te schieten een einde aan het gevecht gemaakt. We zijn toen eerst door een ander stellingdeel heen gedreven en daarna naar Wageningen afgevoerd. Via de Wageningse Berg, Fort Westervoort, Bocholt zijn we uiteindelijk in een krijgsgevangenkamp in Neubrandenburg terecht gekomen. In het laatste kamp kregen we nauwelijks te eten. Half juni 1940 waren we weer thuis.

Blom was een actieve kerel, een beetje een dienstklopper, net als Rasink. De laatste was een echter 'chef'. Migchelbrink

was erg fel, wilde vechten. Van der Linden was een vlotte, opgewekte kameraad. Hij was tamelijk "wild".

De blz. 218 uit Uw boek *Mei 1914*, die U mij voorleest, is een correcte weergave van wat er gebeurd is, behalve dat Migchelbrink niet heeft geschoten.

Gezien: ^BN.H. Nordex
Vorden

handtekening:

B. H. Nordex

datum:

3 - 5 - 1990